

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců JUDr. Lenky Matyášové a Mgr. Davida Hipsra v právní věci žalobce: **N. H. H. P.**, zastoupen Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 25, Praha 1, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 3, Praha 4, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 9. 10. 2019, č. j. 51 A 12/2019 – 39,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobci **s e v r a c í** zaplacené soudní poplatky za kasační stížnost a za návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti a přeplatek na těchto poplatcích v celkové výši 12 000 Kč. Tato částka bude vyplacena k rukám advokáta Mgr. Petra Václavka z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 (třiceti) dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 4. 12. 2018, č. j. OAM-2068-26/ZR-2018, byla žalobci dle § 77 odst. 1 písm. d) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), zrušena platnost povolení k trvalému pobytu a podle § 77 odst. 3 zákona o pobytu cizinců mu byla stanovena k vycestování lhůta 30 dnů ode dne právní moci tohoto rozhodnutí. Žalobce podal proti uvedenému rozhodnutí odvolání, které žalovaná rozhodnutím ze dne 11. 2. 2019, č. j. MV-9157-4/SO-2019, zamítla a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdila.

[2] Žalobce následně podal žalobu proti rozhodnutí žalované u Krajského soudu v Českých Budějovicích, jenž ji rozsudkem ze dne 9. 10. 2019, č. j. 51 A 12/2019 - 39, zamítl.

[3] Proti rozsudku krajského soudu brojil žalobce (stěžovatel) kasační stížností spojenou s návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, v níž však neuvedl, z jakých důvodů ve smyslu § 103 odst. 1 s. ř. s. kasační stížnost podal, stejně jako neuvedl žádné konkrétní skutkové či právní důvody podřaditelné pod toto ustanovení. Ani návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebyl nijak odůvodněn. Stěžovatel uvedl toliko to, že soud žádá o poskytnutí lhůty k doplnění kasační stížnosti i návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, a to v délce 10 dnů. Nejvyšší správní soud jej proto usnesením ze dne 12. 12. 2019, č. j. 5 Azs 413/2019 – 23, vyzval, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení

doplnil kasační stížnost tak, že uvede důvody, pro které napadá usnesení krajského soudu (§ 106 odst. 3 s. ř. s.), a dále jej vyzval k doplnění návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ve lhůtě sedmi dnů od doručení tohoto usnesení. Stěžovatel byl zároveň poučen mj. o tom, že pokud nedoplní kasační stížnost ve stanovené lhůtě a v řízení nebude možné pro tento nedostatek pokračovat, soud kasační stížnost odmítne.

[4] Usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 12. 2019, č. j. 5 Azs 413/2019 – 23, bylo doručeno zástupci stěžovatele do datové schránky dne 27. 12. 2019. Stěžovatel sice podáním doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 3. 1. 2020 doplnil návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, lhůta pro doplnění samotné kasační stížnosti však dne 27. 1. 2020 uplynula marně.

[5] Podle § 106 odst. 3 s. ř. s., nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc.

[6] Ústavní soud již v nálezu ze dne 10. 8. 2006, sp. zn. I. ÚS 138/06, publ. pod č. 152/2006 Sb. ÚS, uvedl, že „*tak závažné procesní oprávnění, jakým je možnost stěžovatele rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody, nelze činit závislou na právně nejisté a nepředvídatelné skutečnosti, zda soud vyzve stěžovatele k doplnění náležitostí kasační stížnosti ve smyslu § 106 odst. 3 s. ř. s. či nikoli. To nic nemění na skutečnosti, že pokud je stěžovatel vyzván k doplnění kasační stížnosti postupem dle § 106 odst. 3 s. ř. s., může rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody jen ve lhůtě jednoho měsíce v tomto ustanovení zakotvené, pokud nebyla na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů soudem prodloužena*“. Soudní řád správní zakotvuje koncentraci řízení o kasační stížnosti, je-li stěžovatel podle § 106 odst. 3 s. ř. s. vyzván k doplnění kasační stížnosti. Uplatnit důvody dosud v kasační stížnosti neuplatněné tedy v takovém případě lze pouze v měsíční lhůtě stanovené usnesením soudu, kterou lze prodloužit pouze na včasnou žádost stěžovatele. K důvodům kasační stížnosti uplatněným po uplynutí uvedené lhůty nelze s ohledem na opožděnost takového doplnění kasační stížnosti přihlížet (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 4. 2009, č. j. 2 As 28/2009 – 28, dostupné na www.nssoud.cz).

[7] V daném případě stěžovatel podal blanketní kasační stížnost, kterou ve stanovené lhůtě nedoplnil. Z důvodu neodstranění vad kasační stížnosti tak není možné v řízení o kasační stížnosti pokračovat. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 37 odst. 5, § 106 odst. 3 a § 120 s. ř. s. odmítl.

[8] Vzhledem k tomu, že Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl, nerozhodoval již o návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[9] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[10] Stěžovatel v řízení zaplatil soudní poplatek za kasační stížnost a za návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti v celkové výši 6 000 Kč již dne 19. 12. 2019 a dne 31. 12. 2019 provedl patrně omylem opětovně tutéž platbu. Vzhledem k odmítnutí kasační stížnosti, dále ke skutečnosti, že Nejvyšší správní soud nerozhodoval o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, jakož i vzhledem k nutnosti vrátit přeplatek na zaplaceném poplatku Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 10 odst. 1 věty první a druhé a odst. 3 věty

pokračování

poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, v účinném znění, o vrácení celkové částky 12 000 Kč, a to ve lhůtě stanovené v § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. ledna 2020

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu